

vende imod forffjellige andre Statsafgifter, men ved ingen af dem betale Yderne dog cirka 40 pCt. mere end det Beløb, der kommer Staten til Gode. Oppebørselsomkostningerne ved andre Afgifter ere som bekjendt overordentlig ringe og andrage kun nogle faa Procent, medens man her tager 14 Millioner ud af Forbrugernes Lomme, for at Staten til sine Fornødenheder kan faae 10 Millioner. Jeg vil, bede Enhver, som holder paa den Sætning, at de indirekte Afgifter, og da særlig Forbrugsafgifterne, have et saa overordentligt Fortrin for alle andre Statter, og i sær for de direkte Statter, om at fæste deres Blik paa det Forhold, jeg her har fremstillet, for derefter at tage under fornyet Overveielse, om der er noget Fortrin ved de indirekte Statter, som kan opveie den store Ulempe og store Uretfærdighed, som her begaaes. Ved det, jeg her har fremhævet, har jeg holdt ethvert Hensyn til Beskyttelse borte og tillige ethvert Hensyn til den Maade, hvorpaa Forbrugsafgifterne fordeles; om de fortrinnsvis falde den ene eller den anden Samfundsklasse til Byrde. Alt dette har jeg holdt ude, og det Sagte gjælder altsaa i Almindelighed om Forbrugsafgifterne som saadanne. — Selv om de bleve fordelte paa den idealeste Maade, altsaa paa den med Forbrugernes Skatteevne meest stemmende Maade, og selv om der ikke fandtes Spor af Beskyttelse her i Landet, vilde dog de fremhævede Ulemper klæbe ved Forbrugsafgifterne. Ved vor Forbrugsbeskatning klæber der nu, som bekjendt, endnu to andre Ulemper, hvad dette Things Flertal ved flere Leiligheder har erkjendt, og hvad da vistnok ogsaa erkendes af mange Andre, nemlig for det Første, at den indeholder en temmelig høi Grad af Beskyttelse, og for det Andet, at Afgifterne for en væsentlig Del hvile paa saadanne Gjenstande, der maa betragtes som Livsfornødenheder for den almindelige Befolkning, saaledes at der altsaa ved deres Udredelse kun i ringe Grad tages Hensyn til Skatteevnen. Hvad Beskyttelsen angaar, har Regjeringen i sine tidligere Forslag gjort Skridt til sammes Formindskelse, hvad jeg ikke kan andet end paafrønne, men Folkethinget er i sine Beslutninger gaaet noget videre. Jeg har i mit Forslag i det Væsentlige sluttet mig dertil, medens Flertallet i det af Landstthinget nedsatte Udvalg i sin Betænkning har ment at burde holde noget igjen, men dog ikke i nogen væsentlig Grad. Naar Alt dette forholder sig saa, siger jeg, at der fra alle Sider er en Bestræbelse efter at nedsætte Beskyttelsen, saaledes at det, hvorom der tvistes, altsaa kun er, hvorvidt den skal nedsættes noget mere eller noget mindre; ikke engang om Graden af dens Nedsættelse er der nogen væsentlig Meningsforffjel. Jeg maa ogsaa sige, at det er paa høie Tid, at der gjøres Skridt i den antydede Retning, naar man ser hen til, hvor megen Beskyttelse der endnu er tilbage, tiltrods for de Bestræbelser, der fra Lovgiv-

ningsmagtens Side ere gjorte for at formindste den. Jeg skal tillade mig at anføre nogle Exempler paa, hvor stor Beskyttelsen er her til Lands. Med Hensyn til raffineret Sukker andrage Beskyttelsen 375,000 Rd. om Aaret, og naar man betænker, at det væsentlig er eet Selskab, hvem dette Beløb kommer til Gode, maa det siges at være en meget betydelig Beskyttelse. Efter Regjeringens Forslag fra 1871—72 samt 1872—73 skulde denne Beskyttelse nedsættes saaledes, at den kom til at andrage omtrent 300,000 om Aaret; efter Regjeringens sidste Forslag, der i Fjor blev forelagt Landstthinget, skulde den yderligere nedsættes, saaledes, at den vilde komme til at andrage omtrent 250,000 Rd. om Aaret og altsaa blive nedsat med $\frac{1}{3}$, men jeg tillader mig at mene, at den Beskyttelse, som der vilde blive tilbage, endnu vilde være meget for høi i Forhold til det Kvantum raffineret Sukker, der produceres her i Landet. Jeg tror, at en yderligere Nedsættelse fuldkommen vel kan forsvares. Jeg skal nævne et andet Exempel, nemlig Sikorie, med Hensyn til hvilken Artikel vi have en Veileidning i det Kvantum Sikoriepødder, som indføres fra Udlandet. Tolden deraf andrage nemlig nogle og halvtredstindstve Lusinde Rigsdaler om Aaret. Tolden for Sikoriepødder er $1\frac{1}{2}$ sk. og for Sikorie $6\frac{1}{2}$ sk., og Forffjellen bliver altsaa 5 sk. pr. Pbd. Sikorie. Vi tør nu ganske vist ikke regne 1 Pbd. Sikorie lig med 1 Pbd. Sikoriepødder, hvorhos der ogsaa maa tages nogle andre Hensyn, saaledes til Tolden af de Stenful, der bruges i Sikoriefabrikerne, og jeg vil derfor kun regne 4 sk., men en Told af 4 sk. paa 1 Pbd. Sikorie maa dog vist nok siges at være en overordentlig høi Beskyttelse. Den vil indbringe omtrent 150,000 Rd. om Aaret, og det er en Fordel, der tilstaas Sikoriefabrikerne paa Sikorieforbrugernes, d. v. s. den mindre formuende Klasses, Beføstning. Hvor stor Beskyttelsen paa Papir er, vil man kunne danne sig en Forestilling om, naar jeg anfører, at enhver Abonnent af Berlingske Tidende maa til Papirfabrikanterne udrede omtrent 5 Mk om Aaret, og i Forhold dertil maa sølgelig Enhver, som holder en hvilken som helst anden Avis, udrede et større eller mindre Beløb, som, vel at mærke, ikke kommer Statskassen, men Fabrikanterne til Gode. Spiritustolden er bleven omtalt ved tidligere Leiligheder, og det glæder mig at se af Motiverne til det Lovforslag, der i Fjor blev forelagt i Landstthinget, at Regjeringen nu er kommen ind paa den tidligere fra Regjeringens Side saa stærkt bestridte Opfattelse af Spiritustoldens Betydning og Omfang, saaledes at den ligesom støtter sit Forslag fra 1873—74 paa de samme Motiver, der gjentagne Gange ere blevene ansøgte fra Folkethingets Toldudvalgs Side. Selv om man med det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) vil antage, at den